

Oslavy Svátku Práce

Moje žena si na tuhle fotografii a oslavy Svátku práce pamatuje víc než já. Obrázek dokazuje, jak bláhoví jsme byli. Moje vnučka se mě vždycky ptá. "Ty jsi taky pomáhal těm komunistickým vrahům?" Takže jí můžu tuhle fotku ukázat a říct: "Ano, já tam byl taky."

V roce 1952 jsem dostal úkol tuhle šaškárnu organizovat. Stranický úkol. Naše škola, Vysoká škola politických věd, měla vytvořit heslo MÍR za použití bílých a modrých košil. Jsem nejspíš někde na špičce M v bílé košili, moje žena je v modré košili někde poblíž mě. Tehdy jsme se shromáždili v Bolzanově ulici a vím, že jsem dokonce požádal nájemníka jednoho domu, jestli bych se mohl podívat z jejich oken v prvním nebo druhém patře, abych viděl, co jsme vlastně vytvořili. Protože kdyby se nějaká bílá košile objevila tam, kam nepatří, bylo by to špatné, nebyl by to už MÍR, ale klidně něco jiného... Hlavně jsme měli projít Václavské náměstí a tam zdravit Stranu a vládu, mávat soudruhům. Mířili jsme na Můstek, kde byla tribuna a tam ti soudruzi seděli, ti vrazi, před kterými jsme hráli tuhle komedii. Pak se průvod rozdělil, je to tu koneckonců vidět, že jedna část se stáčí k Příkopům a ta druhá šla na Národní třídu, kde jsme se rozešli.

Nadšení během těchto akcí trvalo asi do poloviny 50. let. Pak po XX. sjezdu se vytratilo a z nás se stali disidenti. Fotka krásně dokumentuje, jak jsme byli blbí. Zajímalo by mě, z kolika z těchto nadšených pitomců nakonec byli disidenti a podvrtné živly.